

nezvyklou silou, že jej odhodil do jámy, a v tom okamžiku pocítil najednou hrůzu a zároveň horkou, divokou lásku k té dívce, jako by se v něm naráz uvolnil nějaký vnitřní oheň; chtěl jí říct, že v té spouště trnů svého života najednou našel nádhernou růži, chtěl ji vzít do náruče, ale scéna se opět změnila, kolem nebylo nic, propadal se do jakési nekonečné nicoty, za každou cenu se chtěl vrátit k té dívce, ale padal dál, pomaleji a pomaleji, až dopadl na svoji matraci a probudil se.

Součástí narozeninového dárku byla též exkurze do korporátu vyrábějícího replikanty. Freytag už takovou exkurzi kdysi absolvoval, ale Joanna nikoli, takže si druhého dne odpoledne nechali přistavit firemní vůz s replikantem, který jim měl dělat průvodce, což byla též součást dárku, a vyrazili na exkurzi.

Replica Corp. sídlila v průmyslové čtvrti na severu Megapolis. Ohromné výrobní haly byly skryty pod zemí a pouze tři brány vedoucí do nitra země dávaly tušit jejich velikost. Jedna z nich se právě odsunula a zevnitř vyjela souprava propojených mohutných přepravních skříní na nízkých podvozcích, s velkým zlatým R s korunkou na bocích. Replikant, který je doprovázel, oděn v zelené uniformě se stejným R s korunkou na hrudi, pravil:

„Další objednávka putuje za spokojeným zákazníkem. Spokojený zákazník – pevná součást zdravé společnosti.“

Stáli u jediné budovy na povrchu, modré krychle s jediným vchodem s nezbytným zlatým R s korunkou.

